

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 11 de febrer de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 21. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Anem a començar la sessió.

Senyories, s'obri la sessió.

Senyories, ha arribat a la mesa una proposta de declaració institucional de repulsa i reprovació de la corrupció en la Comunitat Valenciana, que anem a llegir.

Declaració institucional de repulsa i reprovació de la corrupció a la Comunitat Valenciana

El senyor president:

«Les Corts, en la sessió plenària del 15 d'octubre del 2015, vam aprovar la Resolució 36/9, que instava el Consell, entre altres coses, a elaborar una declaració formal i pública de reprovació i repulsa de tots els polítics de la Comunitat Valenciana que han resultat condemnats o que siguen condemnats en el futur per corrupció, per delictes contra la hisenda pública i la seguretat social i per delictes contra l'administració pública.

«Les Corts fan seu el contingut de la declaració emesa, i en aquest sentit declarem que la corrupció afecta directament la legitimitat de les institucions públiques, atempta la societat i distorsiona el normal funcionament de l'economia, tal com ha assenyalat en repetides ocasions l'Organització de Nacions Unides.

«Per això, la lluita per prevenir i eradicar els actes de corrupció vinculats en l'exercici de les funcions públiques ens ha de comprometre a tots en l'esforç per mantenir vius els valors de la democràcia, l'ètica i la justícia. Que els diversos casos d'ús delictiu de recursos públics i d'utilització espúria del poder polític al llarg dels últims anys que ha patit la Comunitat Valenciana han repercutit molt negativament en l'estima i la imatge del nostre poble. Que la cultura de la sospita que s'ha generat com a conseqüència d'això ha desgastat les relacions socials i que les pèrdues econòmiques que s'han derivat suposen un menyspreu a aquells qui més dificultats pateixen. Que impedir que tot això torne a ocórrer és responsabilitat de les institucions i administracions públiques que tenen –tenim– el deure de prevenir, controlar i denunciar els conflictes d'interessos i les conductes il·lícites.

«Però també és cert que, per a ser absolutament eficient, aquest combat contra la corrupció requereix el suport i la participació dels ciutadans i dels diversos agents econòmics i socials que, en definitiva, són els principals perjudicats quan l'administració pública no funciona adequadament.

»Per tot açò exposat, les Corts Valencianes manifestem: primer, la repulsa i reprovació de tots els polítics de la Comunitat Valenciana que han resultat condemnats o que puguen ser condemnats en el futur per corrupció per delictes contra la hisenda pública i la seguretat social, i per delictes contra l'administració pública. Fem una crida a tots els ajuntaments, diputacions provincials, universitats i altres institucions, així com als agents socials de la Comunitat Valenciana perquè facen seua aquesta declaració i perseveren en la prevenció, denúncia i eradicació d'aquest tipus de conductes il·legítimes.

»Tercer, encoratjar a tots els ciutadans i ciutadanes a participar en aquesta tasca a través dels mitjans de l'administració pública valenciana, que l'administració pública valenciana posa al seu abast, i agraeix la col·laboració de tots aquells que contribuïxquen a fer efectiu el requeriment de Les Corts de retirar les plaques commemoratives inaugurals o esments honorífics en què figure el nom de persones que hagen ostentat càrrecs públics o que hagen resultat condemnats o siguen condemnats en el futur per sentència judicial ferma per corrupció, delictes contra la hisenda pública i la seguretat social, o per delictes contra l'administració. Palau dels Borja, 10 de febrer del 2016.» (*Aplaudiments*)

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 13.602, 13.601, 13.600 i 13.599)

El senyor president:

Senyories, continuem el nostre treball amb la compareixença del president del Consell, al qual donem la benvinguda, i a tot el Consell, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, tindrà la paraula el Grup Popular. I li donem la paraula a la seua síndica, la il·lustre diputada Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president.

Señora vicepresidenta.

Miembros del gobierno.

En las últimas semanas hemos conocido alguno de los indicadores económicos que voy a detallarles a continuación. El PIB en la Comunidad Valenciana en 2015 creció un 3,7%. El paro descendió en 49.000 personas en el 2015. Los contratos indefinidos aumentaron en un 9,1% en la Comunidad Valenciana. Las exportaciones en materia de azulejo crecieron un 6%. Somos la segunda comunidad en exportación de muebles,

creciendo un 5%. Batimos récords turísticos en el 2015, 24 millones de turistas, 800.000 turistas más que el año pasado. A la vista de todos estos datos, señor Puig, ¿cómo valora estos indicadores económicos que se han ido conociendo?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

És veritat que costa donar-li normalitat a esta sessió, tenint en compte el que ha passat les darreres setmanes. Jo crec que hauria estat bé aprofitar la tribuna per tal de solemnement demanar perdó als valencians. (*Aplaudiments*)

Tanmateix, sobretot per respecte a les seues senyories, però més que a les seues senyories, si em permeten, inclús per respecte a totes aquelles persones que han votat el Partit Popular, vaig a contestar, per descomptat, la seua pregunta.

Dades esperançadores en algun àmbit, i també dades preocupants, sincerament. El triomfalisme no ha aportat res bo a este país. Recorden vostés quan érem líders de tot, i finalment de l'únic que hem estat sent líders de veritat ha segut d'allò que no ens agradaria haver estat mai líders. Per tant, sense triomfalismes, som conscients que la remuntada de la crisi ha començat en algunes dades econòmiques, però encara està molt lluny en les dades socials.

És cert que l'Airef ja ha anunciat eixe creiximent del 3,7%, per damunt del 3,2 d'Espanya. És cert que hi han 52.200 noves ocupacions, que és del 2015. I escolte, el 78% d'eixes ocupacions, creades en el semestre on pareixia que si guanyava l'esquerra anava a caure tot, en eixe moment.

Per tant, ha estat positiu. El canvi ha significat estabilitat. Que les exportacions, no només en el taulell, sinó en general, han pujat el 15,4%. Això ens situa en la segona comunitat exportadora, superant ja en estos moments moltes comunitats autònomes, que abans estaven per davant de nosaltres. El PIB industrial va augmentar el 2015 el 6%, és a dir, el doble que ha augmentat en Espanya. I efectivament en el turisme hem augmentat lleugerament el 5%, en Espanya el 4%, però efectivament ha estat molt positiu, i esperem que aixina continue sent. 65.000 noves afiliacions, de les quals 58.000 han estat també en este darrer semestre.

En qualsevol cas, no hi ha recuperació econòmica si no és una recuperació compartida. El creiximent no és suficient. El creiximent per si mateix, si no aporta cohesió social, és un creiximent només per a una part de la societat, i això no és el que nosaltres volem.

Per això, ens preocupa molt greument que el nivell d'atur de la Comunitat Valenciana siga encara de més de mig milió de persones, 520.000. Que la temporalitat estiga per damunt de la mitjana espanyola, un 27%. Que la parcialitat estiga també per damunt de la mitjana espanyola. I el que ens preocupa més és que la taxa de pobresa i exclusió social se situa en el 34,7%, cinc punts i mig més que la d'Espanya.

Per tant, dades positives, dades que són possibles gràcies a l'esforç dels treballadors, dels empresaris, del conjunt del teixit productiu valencià, però que efectivament cal dinamitzar i sobretot cal que tinguen la visió social que no s'ha tingut fins a este moment.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

La síndica del Grup Popular té la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Mire, señor presidente, no creía que usted iba a ser tan osado de pensar que todos esos datos positivos se han producido gracias a su llegada y a su nuevo gobierno. Yo me pregunto qué estaría usted diciendo si estos datos positivos que yo acabo de enunciarles y que usted ha corroborado, se hubiesen producido gobernando no solamente ustedes aquí, sino gobernando el Partido Socialista en España. Pues mire usted, se lo digo qué hubiesen dicho. Qué hubiesen dicho, porque decía José Luis Rodríguez Zapatero: «Tenemos la tasa de paro más baja de la historia. El modelo económico español es un modelo internacionalmente reconocido de eficacia y de eficiencia, y somos la envidia de Europa. Y en pocos años vamos a ser un país de primera división en el mundo.»

¿Se acuerdan, lo de la Champions League? ¿Se acuerdan? Cinco millones de parados. A usted parece que le duele, señor presidente, que le pagan por trabajar por los valencianos igual que a mí, le duele que la Comunidad Valenciana lidere el crecimiento económico. ¿Y sabe usted por qué? Porque de tantos años de estar en la oposición solo saben hacer eso: oposición de la oposición. Y ayer lo vimos, y ustedes son ahora gobierno. Y a ustedes les corresponde ahora gobernar y resolver los problemas de los ciudadanos. No estar siempre mirando al pasado. Porque están muy confortables en esos sillones, en las moquetas y en los coches oficiales, sin hacer nada nuevo. Inercia, totalmente inercia de los proyectos y de los planes que dejó el Partido Popular.

Ustedes han decidido aliarse perfectamente para gobernar, pero no han aportado ni una sola idea y ni un solo proyecto. Mire usted, se van de convivencia, de ejercicios espirituales, como usted dijo, y no hablan ni una sola vez de la principal preocupación de los ciudadanos valencianos, que es el empleo. Ustedes hablan de cambiar el modelo productivo, necesitan veinte años, que dios nos pille confesados, y

la Comunidad Valenciana está creciendo el 3,7%, igual que antes de la crisis y la burbuja inmobiliaria. Ustedes se van a Fitur y dicen que quieren cambiar el modelo turístico de la Comunidad Valenciana, a pesar que el año pasado batimos récords, tanto en residentes o en visitantes turistas nacionales, como internacionales.

Pero, mire usted, quieren derogar la reforma laboral, todos ustedes quieren derogar la reforma laboral, que ha permitido que el año pasado casi aumentase un 10% la contratación de contratos indefinidos, más trabajo.

Le voy a dar tres datos que sí que ustedes son responsables, tres indicadores. Mire usted, la Comunidad Valenciana fue la tercera con mayor déficit en noviembre, 1.928 millones de euros, un 1,9% más, a pesar de que ustedes se financian con tipos cero gracias a la política del Partido Popular. En segundo lugar, ¿sabe usted qué depende también de ustedes, y ha empeorado? El plazo medio de pago a los proveedores. 118 días, un 19,2% más desde que ustedes son gobierno, señor Puig. Y ustedes venían a rescatar a las personas. A los autónomos de momento no los están rescatando.

Pero un paso más, le voy a poner algún ejemplo, dos ejemplos de cómo su secretario general y candidato a la presidencia del gobierno ninguna a usted y especialmente a esta comunidad. Ya se ha reunido con la señora vicepresidenta. A usted no sé si es que no quiere recibirle.

Pero, mire usted, la inacción de su gobierno con los que más sufren se vio en Bosal. Mientras usted estaba en Nueva York, defendiendo en la cuna del capitalismo y del liberalismo, defendiendo a los ricos y poderosos, el Partido Popular estaba con los trabajadores (*remors*), con los que sufren y lo pasan mal. (*Aplaudiments*) Sí, sí, sí, y usted ni siquiera se ha reunido con los trabajadores, con los que sufren, con las personas a las que hay que rescatar.

¿Sabe usted?, el 30 de noviembre estábamos en el ministerio, y hoy el Ministerio de Empleo va a anunciar casi mil doscientos millones de euros para todos los trabajadores mayores de cincuenta y cinco años (*aplaudiments*) para cobrar el plan especial y que puedan jubilarse anticipadamente y tengan una pensión ¡digna!, por las personas.

Y lo último, este programa, señor Puig, programa para un gobierno progresista y reformista que su secretario general, que se ha reunido con Oltra, con usted no, ¿eh?, ha presentado a la presidencia del gobierno (*veus*), mire usted, no habla ¡nada! de la Comunidad Valenciana, ni habla del corredor mediterráneo, ni habla de los trasvases, de las desaladoras sí, de los trasvases no.

Y mientras usted busca alianzas en materia de financiación autonómica, ¿sabe que dice su *president*, su secretario general y su candidato? Que se llevará a cabo la modificación del modelo de financiación para hacerse efectiva en los presupuestos del 2017 (*aplaudiments*), si se pueden cumplir las previsiones.

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor Puig, el señor Sánchez con esta hoja de ruta ha marcado la defunción de la Comunidad Valenciana y en su haber estará esta defunción y marginación de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Tras este ejercicio de peronismo (*rialles*), volvamos a la realidad.

Vamos a ver, ¿Zapatero? ¡Zapatero otra vez! (*Rialles*) Es que parece que volvamos a los clásicos, Zapatero. Bueno, es que cuando Zapatero decía que había menos paro en España es que había menos paro aquí, en España, llegamos al 8%. Es que es así. Pero, bueno, en cualquier caso, ¡oiga!, si es que ese debate es el suyo.

Por cierto, como Rajoy está tan callado parece que usted es la que habla. Yo hablo todos los días con mucha gente, pero Rajoy es el que ha pasado, paso palabra, y está esperando a ver que se aparezca, no sé, alguna virgen o algo para decidir algo. Pero, perdone, el que ha llevado esta comunidad a la catástrofe han sido ustedes en primera persona y ¡Rajoy! (*Aplaudiments*) ¡Por favor! ¿De qué vamos a hablar de Zapatero ahora? ¡Por favor!

¿Y sabe lo que me duele, sabe lo que me duele? No que haya cifras positivas, ¡no!, eso no me duele, estoy todos los días hablando a favor de las empresas y de los trabajadores que lo hacen posible. Lo que me duele, ¿sabe lo que es? Las páginas de todos los periódicos ¡todos los días! (*aplaudiments*), ¡todos los días!, ¡con su basura! ¡Eso es lo que me duele! ¡Eso es lo que me duele! ¡Hombre! ¡Ja està bé! (*Aplaudiments*) Me duele.

Ustedes, ustedes como Armstrong, ustedes como Armstrong fueron dopados a todas las elecciones, como Armstrong. Devuelvan el título también, por lo menos devuelvan y pidan perdón. (*Aplaudiments*)

Y, mire, lo que me parece ya –una expresión que le gusta a mi vicepresidenta– *manicomial* es que ustedes hablen del déficit, que ustedes hablen de la deuda, es que me parece ya ¡surrealista! ¿Cómo se pueden atrever ustedes a hablar de esto cuando ahora su gobierno nos endosa una multa que es a ustedes, y que la van a tener que pagar los valencianos por su incapacidad (*aplaudiments*) manifiesta?

¡Por favor! Muertos, muertos, señora Bonig, muertos los que están saliendo de sus armarios.

Gracias.

El senyor president:

Senyor Rubén Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Señor presidente, abandonemos los clásicos aunque tengamos que hablar de usted. No mire muy lejos para saber cuál es la situación actual del sistema de financiación; en su bancada, en la bancada azul, alguien le puede explicar lo que votó y cómo ejecutó esta comunidad. *(Aplaudiments)*

Señor presidente, sus políticas económicas no ven la luz, pasan los meses y pesan los anuncios, pero las realidades son absolutamente invisibles. No hay un nuevo modelo económico, hay paralización, no hay política de empleo, se vive de la inercia del pasado, su anuncio de 200 millones para empleo no lo contempla el presupuesto y su grupo además lo votó en contra.

Señor presidente, hoy son un verdadero problema para los autónomos y las pymes que son las que levantan esta comunidad todos los días. Heredaron una comunidad que pagaba a 38 días, y ustedes hoy pagan a 76,7 días, más del doble.

¿Qué medidas piensa tomar para reducir el plazo medio de pago a proveedores? ¿Qué plazo medio fija usted para los próximos tres meses?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Honorable conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

La veritat és que estem fregant l'esperpent.

Miren vostés, fixen-se en este gràfic que és molt il·lustratiu, senyories, molt il·lustratiu. El Pla de pagaments a proveïdors va pujar ¿fins a quan?, fins que el senyor Montoro, abans de les eleccions autonòmiques, va soltar 2.230 milions del FLA extraordinari, amb la qual cosa el Pla de pagament de proveïdors va caure de manera sobtada. *(Veus)* ¡Atenció!

El senyor president:

Senyor Alfredo Castelló, no té vosté la paraula.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com que no van guanyar vostés les eleccions, va retindre el FLA, un FLA extraordinari, per a pagar la desviació del dèficit de l'any 2014 –és a dir–, de la seua gestió, de manera que el Pla de pagament a proveïdors va continuar pujant, ¿fins a quan? Fins al 16 de desembre del 2015 on va tornar els 1.400 milions. *(Aplaudiments)*

És a dir, el problema del pagament de proveïdors no està en el palau de La Generalitat, està en el carrer d'Alcalà, en el Ministeri d'Hisenda, és el senyor Montoro el que impeditx que les nostres petites i mitjanes empreses, els nostres proveïdors puguen tindre el pagament quan toca i no hagen de tancar de sobte. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, quan un orador està en l'ús de la paraula demane silenci a la resta de les seues senyories.

Eva, la síndica adjunta, té la paraula.

La senyora Ortiz Vilella:

Conseller, sería muy bueno que supiera la diferencia entre el plan de pago a proveedores y el plazo medio de pago. Simplemente como anotación.

Bien, señor presidente, usted habla de muertos que están saliendo del armario. ¿Vamos a ver lo que hace usted cuando salgan los suyos? Al tiempo. *(Veus)*

Y ahora le voy a hacer una pregunta: ¿apoya usted y la señora Oltra que el modelo de financiación que presenta –según ustedes– su futuro presidente del gobierno, el señor Sánchez, vaya al 2017, y en septiembre y octubre de este año no puedan pagar nóminas de funcionarios ni gastos de funcionamiento de hospitales, ni de centros de salud, ni de colegios?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

La vicepresidenta del Consell té la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

La veritat és com a mínim irònic que vinguen vostés directament de declarar en el jutjat a aplaudir dempeus una

declaració institucional contra la corrupció. (*Aplaudiments*) És irònic, és irònic.

Mire, nosaltres estem defensant un sistema de finançament constitucional per a este territori, cosa que vostés en un sistema caducat des de fa més d'un any no han fet. Vostés són els que no pagaven, i no pagaven ¿per què?, perquè els seus morts en l'armari estaven ben vius; ben vius desviant diners.

Un 4% del PIB ens costa la corrupció, la seua corrupció, i això també compromet la creació de treball i compromet el pagament a les xicotetes i mitjanes empreses. Mil, dos mil, tres mil eren els diners que vostés desviaven, que no estaven per a pagar a proveïdors.

I, per cert, parlant de terminis, ¿quin termini li posen vostés al senyor Clavell i a la senyora Rita Barberá perquè quan els van a enviar al grup de no adscrits? Ja en tenen un, a Gómez de la Serna. ¿Quan el senyor Clavell? ¿Quin és el preu que estan pagant per mantindre aforat el senyor Clavell, senyora Bonig? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

A continuació, continuant amb les preguntes de control, la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís al president del Consell.

Quan vosté vullga, il·lustre diputat Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

«Hoy, Valencia es sinónimo de putrefacción, de hedor a dinero negro y a voracidad hortera, de personajes siniestros y llenos todos de los vicios de una política corrompida que tiene a la gente honrada por inocente y a los ladrones por ejemplares, siempre y cuando no los detengan. Le va a costar a Valencia quitarse esa mala fama ganada a pulso en todos estos años de ambición y de codicia.»

Senyor president, estes són les paraules d'un extracte, d'un article d'opinió escrit per Julio Llamazares fa uns dies en *El País*, però això només és una mostra del que hem d'aguantar els valencians i les valencianes últimament, cada dia. A les teles, a les ràdios, a la premsa escrita, a Twitter corre la mateixa idea: «En Valencia, la corrupció i la paella como en ningún sitio.»

I els valencians no només hem sigut víctimes del saqueig continuat durant els últims anys, també estem sent víctimes ara d'eixe discurs que ens dibuixa com a corruptes. Per tant, som doblement víctimes. I això passa perquè els responsables de la corrupció en el nostre territori s'han dedicat els últims anys a usar-nos com a escut humà als valencians i les valencianes.

El Partit Popular en els últims vint anys ha confós la nostra terra amb el seu partit, els corruptes s'envoltaven de la senyera per a defensar-se de periodistes, de jutges, de fiscals

i de l'oposició, acusaven d'antivalencians a aquells que volien traure tota la porqueria a la llum, que ara està eixint a punta pala. L'associació del Partit Popular amb la nostra terra no és casualitat, es buscava intencionadament, es perfeccionava amb els pas del temps i era difosa amb els nostres diners. Ha sigut, en definitiva, una tapadora per a este gran saqueig.

Però ni les amenaces han acabat amb la premsa lliure que denunciava els casos de corrupció, ni amb els funcionaris que denunciaven perquè veien en risc les seues institucions, la manipulació no ha silenciats els grups de l'oposició que van treballar fins a l'últim moment per a esclarir i per a trobar tots els contractes, i l'opacitat no ha parat ni la justícia, ni els fiscals, ni els jutges que valents i compromesos amb la nostra democràcia han treballat dur per a acabar amb eixa corrupció.

Els corruptes han furtat, sí, però no impunement perquè s'ha investigat, s'ha denunciat, s'ha perseverat, això ens ho hem de reconèixer tots els valencians i valencianes. Que els corruptes que fa un any estaven en les institucions ara estiguen camí de la presó és una cosa que ha treballat el poble valencià de forma digna.

Alguna volta hem parlat del problema del Partit Popular en estes Corts; el problema del qual hem de parlar no és el del 5%, 4%, 1%; el 5% per al partit, el 4% per a l'adjudicatari, el 1% per a la intermediari. Si ho mirem, no ha sigut un problema per al Partit Popular, no mentre eixos 5, 4, 1 els pagava els mitings en les places de bous, els pagava les campanyes electorals i així un llarg etcètera. El 5, 4, 1 ha sigut un problema per a tots els valencians i valencianes que ho pagàvem de la nostra butxaca. El problema dels corruptes del PP no és que s'han enriquit durant anys, és que els hem pillat, és que els hem pillat, i eixe és el seu problema.

Ara, la segona part de l'operació-distracció, la segona gran tapadora, és dir que «son casos aislados». Diu el partit imputat per la destrucció de proves, «no sabíamos nada», diu el partit que blinda Rita Barberá en el Senat, en la Diputació Permanent. ¿De què tenen por, senyora Bonig? ¿De què tenen por?

Li han agafat tant de gust a això de blanquejar que, fins i tot, volen blanquejar el seu partit. Però els valencians no necessitem això, els valencians el que necessitem és que els corruptes, els que han robat tornen els diners, que la justícia actue, no necessitem que el Partit Popular actue quan la justícia ja està actuant, que obriga expedients interns quan la justícia ja està actuant, necessitem que tornen els diners, això és el que necessitem els valencians i les valencianes.

I, ara, parlen de regeneració, i, miren, un exemple d'una notícia del 2004 en la web del Partit Popular que deia: «El PPCV liderará un proyecto de regeneración democrática bajo la premisa de abrir las instituciones a la sociedad y enriquecer el debate público, político. La coordinadora general del Partido Popular de la Comunidad Valenciana, Isabel Bonig, ha destacado que el Partit Popular de la Comunidad Valenciana lidera el proceso de regeneración democrática.» ¡Ah!, el proceso de regeneración democrática. I els posaré un exemple.

Vostés dien que crearien una *tribuna de regeneración*. ¿Vostés saben a qui va portar el 10 de gener de 2015 la senyora Bonig